

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ!

Tolik obrazů a soch Zvěstování ukazuje Marii, klečící se sepjatýma rukama a se skloněnou hlavou, hluboce ponořenou v modlitbě, plnou pokoje. Umělecká díla se pokoušejí tímto způsobem zachytit a ukázat její láskyplnost, prostotu a ticho, které měla ve svém srdci, ticho pocházející : Boha. Tento klid v Mariině srdci pochází z rozjímání a zachovávání Božích slov v srdci. Ale Maria nebyla jen tichá a pokorná, brala na sebe také odvážné činy, nebála se ptát, toužila se rozvíjet a poznávat Boha. Od okamžiku zvěstování vkročila na cestu viry, která vede ke stále hlubšímu poznání Boží lásky. Každé protivenství nebo překážka - to všechno co ji nějak zneklidňovalo - stávalo se příležitostí, aby ještě více důvěřovala Bohu a dovolila Duchu svatému naplňovat srdce láskou. Maria neutíkala před žádnou překážkou, naopak, souhlasila, aby ji tyto události proměňovaly v dokonalejší "nádobu milosti". Jestli pochopíme, jakým způsobem Ona odpovídala na všechny

události svého života, jakým způsobem ji Duch svatý vedl a tvořil její nitro, pak pochopíme jeho působení v našich vlastních životech. Maria dozrávala díky své poslušnosti a lásce k Bohu. Duch svatý chce formovat stejný přístup i v nás. Ať tato úvaha nám pomůže v rozjímání tajemství růžence poddávat se vedení Ducha svatého, stejně jako to dělala Panna Maria.

Váš P. Jiří

Fatima v Portugalsku je jedním z nejvýznamnějších mariánských poutních míst, kde se od 13. května do 13. října 1917 zjevovala každý měsíc Panna Maria třem dětem.

Zázraky a proroctví spojená s těmito zjeveními vedly k papežskému uznání jejich pravosti a ke vzniku poutního místa světového významu.

13. října 2013 papež František před sochou Panny Marie z Fatimy v Římě opět zasvětil svět jejímu Neposkvrněnému Srdci. To vše je pro nás a pro celý svět povzbuzujícím znamením a radostnou výzvou.

I to je Boží „znamení časů“, že papežové mají stále větší a větší vážnost v celém světě, u věřících i nevěřících. Pro nás o nástupcích Petrových platí slova Kristova: „Kdo vás slyší, mě slyší.“ (srov. Lk 10, 16). A mateřská přítomnost Panny Marie ve světě je stále zřetelnější. Stále nově se plní proroctví, které jí vložil na rty Duch Svatý: „Od této chvíle mě budou blahoslovit všechna pokolení.“ (Lk 1, 48).

Ve Fatimě Panna Maria prostřednictvím Lucie vyslovila více proroctví a řada z nich se už splnila. Po předpovědi těžkých zkoušek ale řekla: „Nakonec mé Neposkvrněné Srdce zvítězí.“

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00 - 18:30 - velký sál na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Pěvecký sbor - zkoušky

pondělí od 19:00 - u sv. Ignáce, sál č. 24

Rekreační cvičení pro ženy

úterý po mši sv., cca 18:00 - 19:10 hod. - vel. sál

Modlitební společenství za obrácení národa

úterý po mši sv., cca od 18:15 - mateřské centrum, kdo se nemůže zúčastnit, může se spojit v modlitbě v uvedený čas, nebo každý den od 20:00

Společenství mládeže (15 - 26 let)

středa od 18:30 - na faře. Další podrobnosti na smichovske.spolco.cz

Příprava na biřmování pod vedením P. Mariusze středa 18:30 na faře

Mateřské centrum Venoušek

čtvrtek od 9:30 do 11:30 - mateřské centrum (součástí setkání je cca půlhodinka společné modlitby)

Biblická hodina pod vedením **P. Stanislava**

čtvrtek od 18:15 - velký sál na faře

Čtvrteční modlitební večery

čtvrtek od 19:15 - velký sál na faře

Modlitba sv. Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. společná adorace. Každý první pátek v měsíci je adorace do 20 hod.

Farní pastorační rada

Nejbližší schůzka bude 20.10. v 19:15 na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 29.10. v 18:30, farní kancel.

Výuka dětí - náboženství

Pravidelná výuka zahájena 16.9., rozpis ve vývěsce

Katechumenát dospělých - individuální

přípravu vedou P. Jerzy a P. Mariusz

farář:

P. Jerzy Gapski : tel: 257 317 652 /724 324 555 /gapski@centrum.cz

farní vikář:

P. Mariusz Przygoda : tel: 257 317 652 / yuga@centrum.cz

rektor kostela sv. Gabriela:

P. Stanislav Příbyl : tel. 241 416 252 / 605 830 201

Sponzorské dary:

Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol uveďte číslo dárcе, které vám přidělí farář.

Farní www stránky:

Adresa je: www.farnostsmichov.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše, co chcete na stránky umístit, posílejte na adresu: vojtech.skacha@seznam.cz

Farní Zpravodaj:

Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Uzávěrka je vždy 20.

Farní knihovna:

Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Dále je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovníky i v jednotlivých společenstvích. Díky darům máme již téměř 500 knih a 50 audiokazet, všem dárcům srdečně děkujeme.

PRO PŘÍPRAVU OBLÍBENÉ NEDĚLNÍ AKCE "FARNÍ KAFE" HLEDÁME DOBROVOLNÍKY, KTEŘÍ NAVAŘÍ KAFE, ČAJ A NAARANŽUJÍ ZAKOUPENÉ SUROVINY, A PO SKONČENÍ UMYJÍ NÁDOBÍ A UKLIDÍ V SÁLE. JINÝMI SLOVY - BUDOU "DRŽET SLUŽBY". ZÁROVEŇ PŘIPOMÍNÁME, ŽE KAFE NENÍ PLACENO ZE SBÍREK, TAKŽE VÁŠ DROBNÝ PŘÍSPĚVEK VDĚČNĚ UVÍTÁME!

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ NA FAŘE U SV. VÁCLAVA VE ŠK. ROCE 2013 - 2014

1. skupina: 4 – 6 let – neotevřena
2. skupina: příprava k 1. sv. přijímání – úterý 15:15-16:00 (P. Mariusz Przygoda)
3. skupina: 7 - 9 let – středa 13:45-14:45 (Radka Habánová)
4. skupina: 10 - 12 let – středa 15:00-16:00 (Radka Habánová)
5. skupina: 13 - 15 let – pondělí 16:00-17:00 (Radka Habánová)
6. skupina: 15 let a více – neotevřena

Pravidelná výuka byla zahájena 16. 9. 2013.

Příprava na svatost biřmování ve středu v 18:30 na faře. Přípravu vede P. Mariusz Przygoda.

Komu nevyhovují termíny výuky v naší farnosti, může se přihlásit i v sousední farnosti Hlubočepy:

1. skupina: příprava k 1. sv. přijímání – čtvrtek 15:45-16:45
2. skupina: mladší školní věk – čtvrtek 14:30-15:30
3. skupina: starší školní věk – čtvrtek 17:00-18:00

Výuka probíhá na Barrandově v azylovém domě Gloria, jehož zřizovatelem je Arcidiecézní charita, adresa: Renoirova 7, asi 5 min. pěšky od stanice tramvaje K Barrandovu. Vyučuje Radka Habánová.

I OBEC JE LIDSKÉ SPOLEČENSTVÍ

V informačně propojeném světě se kupodivu mnozí lidé cítí osamoceni. Téměř každý sice může sledovat události odehrávající se na druhém konci zeměkoule, ale mnozí neznají své sousedy a uniká jim dění v bezprostřední blízkosti jejich bydliště. Lidé netuší, jak je řízena obec, ve které žijí. Ovšem začne-li se dít něco, co je omezuje, okamžitě se zlostně ptají, proč obec nebo stát nechrání jejich zájem. Úroveň samosprávy ovšem pouze odráží postoje a aktivitu občanů. Je proto potřeba hodnotu lidského společenství v obci znovu promyšlet a začít brát vážně. Inspirací k této změně smýšlení nám může být vystoupení prof. Jana Sokola na diskusním večeru věnovanému k tomuto tématu, který se bude konat dne 10. 10. od 19. hodin ve farním sále kostela sv. Václava na Smíchově.

Akci pořádají Česká křesťanská akademie v Praze 5 spolu s farnostmi sv. Václava na Smíchově a sv. Filipa a Jakuba na Zlíchově, a s

komunálními politiky v Praze 5.

Josef Cuhra

ÚKLID NA MALVAZINKÁCH A POZVÁNÍ NA MŠI SV. ZA ZEMŘELÉ

V sobotu 19.10. od 9 hod. se uskuteční na Malvazinkách v hřbitovním kostele úklid. Protože naposledy jsme tam byli před rokem, tak se bude se hodit každá pilná ruka i ručka. Musíme uklidit v kostele a připravit prostor pro mši sv. Mše sv. za zemřelé farníky se uskuteční v sobotu 2.11. od 15 hod. Všichni jste srdečně zváni k účasti! Sraz bude na místě, před kostelem. Po mši sv., kterou bude sloužit P. Jerzy, navštívíme hroby bývalých farářů a kaplanů, kteří sloužili u sv. Václava a společně se pomodlíme za bývalé farníky.

PODĚKOVÁNÍ

Od 1.10. dochází k velké změně v obsazení smíchovské farnosti. Náš dosavadní výpomocný duchovní, P. Bonaventura Josef Rosa OFMConv., je ustanoven nemocničním kaplanem pro Prahu. Milý otče Bonaventuro, děkujeme za vaši službu farnosti a za osobní nasměrování jednotlivých farníků. Vaše nenápadná služba, která původně měla trvat měsíce přerostla v dlouholetý úvazek. Srdečně Pán Bůh zaplať! A hodně síly a radosti ve vaší nové službě!

MILÍ FARNÍCI A ČTENÁŘI NAŠEHO ZPRAVODAJE,

Pod dojmem článku v minulém čísle o malé komunikaci v naší farnosti, bych Vám chtěla připomenout, že v naší farnosti existují společenství, kde se naši farníci scházejí mimo bohoslužby a mohou spolu více komunikovat. Samozřejmě, že je důležité scházet se v tom velkém společenství církve, v kostele při bohoslužbách, ale je jistě mnoho otázek, které nám přicházejí na mysl a o kterých bychom si potřebovali s někým popovídat, (např. co jsme slyšeli v kázání), něco se dozvědět ze života Církve, s někým sdílet své problémy. Tedy mít někoho bližšího, protože po bohoslužbách není někdy mnoho času. V naší farnosti máme několik možností jak se blíže poznat, společně se modlit, sdílet a poučit. Je tu nedělní Společenství starších rodičů, pondělní Společenství chval a díky s četbou Písma a modlitbou i za problémy účastníků. Úterní - Společenství za obrácení našeho národa s modlitbou růžence - v situaci naší země velmi potřebné! Dále středeční Společenství mládeže, s nímž se můžete seznámit na našich internetových stránkách. Čtvrteční dopolední Společenství maminek s dětmi – Venoušek, čtvrteční Biblické hodiny nás seznamují s biblickými texty (někdy pro nás málo pochopitelnými) a také čtvrteční Společenství chval. A samozřejmě nedělní káva po dopoledních bohoslužbách. Každý se může přijít podívat, kde by mu to vyhovovalo. Časový rozpis je na druhé straně našeho Zpravodaje.

Pro mnohé, kteří teprve hledají poučení co je to vlastně víra, zda existuje Bůh, co je smyslem a cílem života, je možné navštěvovat kurzy Alfa (praktický úvod do křesťanství). Tyto kurzy probíhají na více místech v Praze (v naší farnosti zatím ne), i na 200 místech naší vlasti. Uskutečňují je i jiná křesťanská uskupení. Jsou pro dospělé i mládež. Jejich návštěva se odehrává kolem stolu, v příjemném neformálním prostředí, kde může každý dostat odpověď na své otázky. Účastník není ničím vázán, kdykoliv může kurzy přerušit. Informace je možné získat na internetu nebo ve farnostech. Začínají všude poslední týden v září, je však jistě možné přijít i později. Pokud znáte někoho, kdo hledá cestu a cíl života, upozorněte ho na tuto možnost.

Milí spolufarníci, zauvažujte! Svatý Otec neustále vyzývá k hlásání víry okolnímu světu a my si často říkáme: „Na to nemám! Nevím jak!“ Věřící člověk nemá zůstat sám, nemá být jen „nedělním křesťanem“, ale potřebuje růst ve víře. Odolávání tlaku nevěřícího světa je velmi těžké. Vždyť i Ježíš žil ve společenství s apoštoly. Ve společenstvích se vzájemně upevňujeme ve své víře, získáváme jistotu i poučení a pak nám požadavek hlásání není cizí, naopak, naučíme se s radostí mluvit o své víře.

Tak Vám přeji po dovolených dobrý start do další etapy života, do vaší práce, školních a rodinných povinností, ale hlavně také do životního putování ve víře, která vše co konáme, má pronikat. Náš nebeský Otec je vždy připraven nás vést a pomáhat nám.

Za redakci

MM

NEBEZPEČNÉ POKUŠENÍ

Všichni toužíme po štěstí. Dnes existuje velká řada nabídek, kde je můžeme údajně najít. Mnoho z nich však ukazuje špatný směr. Nemusí to zrovna být závislost na drogách, alkoholu či hazardních hrách. Velice nebezpečným pokušením je také agresivně hlásaná křesťanská víra. Tento způsob prosazují skupiny, které mají svůj původ v Americe. Vyznávají sice základní pravdy, že Ježíš Kristus zemřel na kříži za všechny lidi a třetí den vstal z mrtvých. Podmínkou k uvěření je však úplné zdraví.

Když se setkají s tělesně postiženým nebo jinak nemocným člověkem, okamžitě mu nabízejí modlitbu za uzdravení. Ta je vlastně vynucováním tohoto požadavku na Pánu Bohu. Pokud se nesplní, jejich reakcí je vyčítání slabé víry nebo dokonce obvinění z nezájmu. Tento přístup může u mnoha lidí, kteří hledají smysl života, způsobit i ztrátu naděje. Nejenom, že nenajdou očekávanou pomoc, ale ani odpovědi na závažné otázky. Členové těchto skupin se nezabývají řešením problémů. Východisko z této situace přece existuje. Bible nám předkládá mnoho příběhů o uzdravení lidí. Ježíš Kristus však není automat. Naši prosbu nemusí vůbec splnit.

Není to proto, že by byl nespravedlivý, ale nemáme na zemi slíbený život bez těžkostí. On je nese společně s námi. Proto víra v Něho dává sílu, naději a radost. Ačkoli třeba nejsme úplně tělesně zdraví, nemusíme obtěžovat svoje okolí věčným nadáváním, ale můžeme a máme ukazovat ostatním lidem, že se dá žít i s tímto omezením dobře a plnohodnotně. *Ilona Bozděchová*

ZALOŽENÍ DRAMATICKÉHO KROUŽKU

Oznamuje se farnosti svatováclavské, že se pod její záštitou bude konat
dramatický kroužek pro malé i větší děti.

Za tímto účelem se budeme scházet každý pátek od půl čtvrté odpoledne na faře.

A co že tam budeme dělat? Tak například se formou zábavných her budeme učit dávat najevo různé po-city a prožitky: uvidíme, kolik se dá vyjádřit pouhým výrazem nebo gestem. Popustíme uzdu své fantazii a hravému přístupu ke světu, který nás obklopuje. A budeme se učit spolupracovat se svými kamarády, abychom na všechno to předvádění nemuseli být sami. Věříme, že se nám tak podaří ochutnat něco z podivuhodného a kouzelného světa divadla. Určitě si řekneme také něco o práci s dechem a správné výslovnosti, abychom dokázali na jevišti promluvit. To všechno nám na-

konec umožní připravit pro své blízké veselé vánoční představení.

Kdokoli by se k nám chtěl připojit, je nadmíru vítán! Může se na nás přijít podívat například v pátek 4. října od 15:30 do 16:30 (sraz před farou). Nebo nám prostě napište na níže uvedené kontakty.

Po pravidelných účastnících budeme také chtít poplatek ve výši 500 Kč za pololetí.

Kontakty:

Vojta Benda: vojtabenda@volny.cz Markéta Bendová (alias Myška): spanta@centrum.cz

SCHŮZKY MINISTRANTŮ

Od října budou "pravidelné" schůzky ministrantů vždy první sobotu v měsíci po ranní mši sv. v kostele a na faře, pod vedením otce Jerzyho.

Prosíme rodiče, aby si termíny s předstihem zanesli do rodinných kalendářů a své děti posílali, nebo ještě lépe doprovodili a sami se zúčastnili! Budeme nacvičovat službu při "obyčejné" i slavné mši sv., posilovat znalosti a vylepšovat "zastupitelnost". Součástí by měl být i nácvik čtení a získání jistoty při pohybu kolem oltáře.

FARNÍ VÝLET

Letošní farní výlet se uskutečnil v sobotu 14. září. Vyrazili jsme ze Srbska, kde se k nám připojil i náš bývalý farář, P. Petr, a další, kteří přijeli auty. Celkem nás bylo 36, včetně P. Jiřího Vydali jsme se půvabnou krajinou Českého krasu podél řeky Berounky a potoka Loděnice. Přes hornický skanzen bývalých dolů jsme dorazili do Svatého Jana pod Skalou. Pokračovali jsme přes okolní skály a šťastně dorazili až do Berouna. Tam jsme si prohlédli farní kostel a faru. V přilehlé kapli na dvoře fary Povýšení sv. Kříže pak otec Jiří pro nás sloužil poutní mši. A po mši sv. jsme měli "farní kafe". Výlet se neobyčejně vydařil a počasí hodně napomohlo. Celkem jsme ušli 12 km. A kde jste byli vy?

K SVÁTKU SV. VÁCLAVA 2013

Bratři a sestry, milí přátelé,

Den svatého knížete Václava nás každoročně vede k zamyšlení nad stavem naší země, protože v něm vidíme pravého a trvalého vladaře. Možná nám uniká, že slavíme jeho svátek v době po sklizni polí a v době vinobraní, že k němu vlastně přicházíme s plody své celoroční práce a skládáme počet ze svého hospodaření.

Základ a symbol naší státnosti a tím celého, tradicí předávaného pojetí spravedlivého společenského uspořádání má podobu vladaře, který pečuje o zemi a dovede ji hájit. Známe jeho obrazy při práci na vinohradu a na žních, obrazy, kdy hájí klid v zemi ve zbroji a silou své ctnosti pod ochranou andělů umravňuje ničitele míru, sobce Radslava. Obrazy, kdy zakládá kostely a pečuje o chudé. Je to vladař, který podobně jako v mýtu oráč Přemysl dává zemi řád. Vzdělával svou zem jako oráč a její lid jako učitel. Věděl, že musí čerpat poučení a čelil Bibli. Takový je obraz knížete, který byl dobrý, protože své zemi rozuměl a sloužil, a je proto milován těmi, kdo ji obývají a snaží se jako on o to, co země potřebuje, aby vydala plody ornice i ducha. Položme si otázku, proč je teď tolik stesků, čeho se nám nedostává a udělejme pro to něco. Potřebujeme mravní povznesení – začněme od sebe. Potřebujeme oživit lásku k vlasti, aby nebyla jak opuštěná ustaraná nepohledná žena. Potřebujeme najít shodu a přestat se hádat. A k tomu potřebujeme zdravý rozum a pokoru k přijetí Pravdy. Všichni to víme. Všude se to ozývá. Jasně to vidím v tom, že při hodnocení nejlepšího farmáře hraje roli nejen výnos a stav statku, ale významně i soudržnost a spokojenost rodiny a počet a vychovanost dětí. Za tento názor a příklad jsem jim vděčný. A přitom cítím, že se opět, jak řekl kdysi básník, chvěje bronzový kůň a kníže kopí potěžkává. Probudte se a mravní převahou zažeňte zlé a utěšte smutné. Rozhodněte, kudy se máme ubírat. Cestou moudrého Václava či cestou kruté svévolné síly Boleslavovy? Nebojte se, sv. Václav vás povede, sv. Anežka vás bude chránit. Bůh vám žehnej.

+ Dominik kardinál Duka OP, arcibiskup pražský a primas český

STARÁ BOLESLAV OSLAVILA SVATÉHO VÁCLAVA

Tisíce lidí zavítali v sobotu 28. září 2013 do Staré Boleslavi, aby se tu zúčastnili tradiční Národní svatováclavské pouti. Vrcholem letošních oslav byla mše svatá pod širým nebem, již se letos na staroboleslavském mariánském náměstí zúčastnil i mnichovský a freisinský arcibiskup kardinál Reinhard Marx. Hlavním celebrantem slavnostní poutní mše svaté byl však pražský arcibiskup Dominik Duka. Ten ve svém kázání připomněl, že letošní Den české svátosti připadá na 1 150. výročí příchodu věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje na naše území. Zdůraznil též význam Staré Boleslavi jako poutního místa. „Stará Boleslav není jen místem zavraždění sv. Václava, ale také nejstarším mariánským poutním místem, kde je uchováván mariánský medailon, nazývaný Palladium země české – ochrana naší země. Stará Boleslav mohla by být naší Częstochowou, Montserratem, naší Guadalupe, Aparecidou,“ uvedl kardinál Duka, podle něhož Palladium sdílí osudy této země a jejich obyvatel.

V závěru své homilie kardinál Duka připomněl význam svatého Václava pro českou státnost a ocitoval v této souvislosti slova současného historika Petra Charváta: „Den, kdy se památka na knížete Václava začne vytrácet z našeho dějinného povědomí, bude dnem, jímž česky hovořící pospolitost začne sestupovat do Hádu.“

V závěru bohoslužby pozdravil přítomné i mnichovský kardinál Reinhard Marx, který se na místě umučení hlavního zemského patrona přihlásil v souvislosti s letošním 75. výročím tzv. mnichovské zrady k myšlence česko-německého usmíření. „V církvi neznáme cizince, mezi pokřtěnými nesmějí existovat hranice. Jsme-li si toho vědomi, roste blízkost, důvěra, solidarita a činorodá bliženská láska,“ uvedl kardinál Marx.

Národní svatováclavská pout' ve Staré Boleslavi začala již v pátek přivítáním relikvie svatého Václava a večerním svatováclavským koncertem v bazilice sv. Václava. Sobotní program pak

po hlavní bohoslužbě pokračoval kulturním programem na mariánském náměstí, chrámovým koncertem houslového virtuosa Václava Hudečka v chrámu Nanebevzetí Panny Marie i zábavním programem v areálu Houštka. Tam byl završen ohňostrojem ve 21.00 hodin.

NENÍ KOHO VOLIT. VÁŽNĚ?

Lidi, které si vybíráme, nejsou elitou národa, jen jeho obrazem. *Nevolíme si životního partnera, dokonce ani partáky na víkendovou party, ale lidi, kteří mají zastupovat naše zájmy.* “Nevolit” je samozřejmě legitimní občanský postoj, bohužel ten nejméně produktivní.

Není tak těžké najít pro tenhle pocit jisté pochopení. Česká politika čtvrt století po návratu svobody zažívá největší krizi důvěry. Zasáhla celý politický systém a ti, kteří si myslí, že se jich to netýká, si toho buď jen nevšimli, nebo si to prostě nechtějí připustit.

Tradiční “velké strany”, pokud můžeme po pouhých 20 letech mluvit o “tradicí”, už v minulých sněmovních volbách před třemi lety spadly na svá nejhorší čísla od roku 1996. “Své” jisté mají letos jako obvykle jen komunisté, kterým sice Miloš Zeman v roce 1990 prognózoval brzký zánik, jenže teď mohou zcela vážně vyhlížet svůj nejlepší volební výsledek v systému, který nenávidí a sami by ho nikdy nepřipustili. (Pro připomenutí: nejlépe dopadli komunisté v roce 2002, kdy je opoziční sm-louva a nejnižší volební účast od r. 1990 obdarovala 18,5 procenta hlasů.) Tohle není text, který by chtěl varovat před rudým nebezpečím. Jen připomínka: *když nepůjdete k volbám vy, někdo jiný to rád udělá.* “Nevolit” je samozřejmě legitimní občanský postoj, bohužel ten nejméně produktivní.

Podle jednoho z mnoha průzkumů “veřejného mínění” skončilo povolání “poslance” v žebříčku společenské vážnosti někde za uklízečkou. Proto je načase pro jednu vzít české poslance v ochranu. Česká sněmovna netrpí horšími neřestmi než parlamenty v zemích stabilní a vyspělé parlamentní demokracie s dlouhou tradicí. Například Westminster, to je důstojnost sama. Kdo jednou vidí tamní interpelace, touží, aby se něco podobně důstojného i zábavného odehrávalo i na Malé Straně. K tomu nám ještě nějaký ten kus chybí. Ale možná stojí za to si připomenout, že i během těch tří posledních utrápených let učinili čeští poslanci několik věcí, které jsme po nich vždy žádali: zbavili se “doživotní” imunity, vnesli jisté světlo do svých platů, odhlasovali přímou volbu prezidenta, s jejímž výsledkem se teď možná ledaskdo dost obtížně vyrovnává, nicméně veřejnost si to přála.

Podezřívavost či lehká nedůvěra vůči lidem, které si sami dobrovolně vybíráme za své zástupce, je zdravý přístup. V Česku jsme ale už dál: *Nedůvěra vůči voleným zástupcům je kompenzována téměř nekritickou důvěrou v kohokoliv či cokoliv nevoleného, co ukáže těm našim voleným hlupákům silu, nejobulárnějším politikem je tak samozřejmě dnes nikým nezvolený premiér Jiří Rusnok*, a kdyby snad byl do nějakého podobného žebříčku zařazen vrchní státní zástupce Ivo Lštvan, pravděpodobně bere vítězství on.

Tím samozřejmě nechceme tvrdit, že by se policie a státní zastupitelství mělo zastavit před branami politiky. To jsme si od roku 1998 užili celkem ve velkém a je to zcela jistě jeden z přetrvávajících zdrojů všeobecné frustrace. *Jen není úplně rozumné za každou cenu důvěřovat úplně stoprocentně právě policii a státním zástupcům, že problém nedůvěry ve volené politiky vyřeší právě oni.* Příkladů mimořádně efektních policejních úletů či přímo zneužití moci existuje dost.

Lidi, které si vybíráme, nejsou elitou národa, jen jeho obrazem. Nevolíme si životního partnera, dokonce ani partáky na víkendovou party, ale lidi, kteří mají zastupovat naše zájmy. Politika je mimořádně konfliktní prostředí, právě proto, že musí ony rozdílné zájmy jaksi “vyrovnávat”. Není to lehké, kompromisy jsou, jak známo, pouze špinavé, nevypadá to pěkně, trvá to dlouho. *Ale nevolit znamená jediné, dobrovolně se vlastních zájmů vzdát.* A i s vědomím, jak často se zájmy voličů mění v zájmy ryze osobní těch, kteří dostanou naši důvěru. Pořád je lepší to zkusit.

Jistě, zbývá samozřejmě otázka, koho volit. Tento text nemá ambice kohokoliv doporučovat. Jenže přes všechny trpké zkušenosti *je to pouze obvykle špatný, a někdy i méně špatný výběr, nikoliv nedostatek možností.* Alespoň z toho, co se nabízí. A nabízí se přesně to, co Češi chtějí a vyžadují. Je to jednoduchá logika trhu, která funguje i v politice. Poptávka generuje nabídku. Patnáct let vydrželi Češi bez Miroslava Sládka a letos si mohou vybrat hned z několika jeho následovníků. Před čtyřmi lety žádali voliči změnu, ať už to znamená cokoliv. Dostali Věci veřejné a TOP 09. (Aniž bychom je chtěli srovnávat.) Letos to vypadá, že nic jiného než “změna” pod různými názvy ani nekandiduje. Češi si letos *mají znovu z čeho vybírat*, nabídka znovu vyslyšela poptávku. *Příjemnou zábavu! JS*

PROBLÉM S PAPEŽEM?

Katolíci v EU a USA mají problém, totiž latinskoamerického papeže. A to nejenom katolíci takzvaně konzervativní, nemluvě o tradičních. Jde o problém víry, který je společný jim i těm takzvaně otevřeným, dnešním neboli pokrokářům, i když se tak ani jedni, ani druhí sami nenazývají. Papež, který ostatně výše zmíněné nálepky také nepoužívá, však narozdíl od jedněch i druhých přitahuje zástupy. Na rozpacích jsou elity. Petrův nástupce demaskuje taková myšlenková klišé a takové pomýlené snahy a citové deficity, jež nezřídka bývají zaměřovány za projevy víry. Odkrývání takovýchto nedostatků víry sice zraňuje lidskou domýšlivost, ale jedině tak může napomoci jejich překonání a tím růstu víry. Věřit v církev neznamená privatizovat ji pro sebe a své přátele, jak řekl papež ve středěční katechezi. Tento postřeh je zásadní pro pochopení roztržek, jimiž trpí církev zvláště v Evropě. Platí pro všechny dohromady: od iniciativ *Wir sind Kirche* až po tradicionalistické skupiny. Ani jednomu, ani druhému pochopitelně není milé, že se ocitli na stejné lodi.

Papež František tak postupně a neotřele, nikoli apodiktickým soudy, nýbrž v rámci sebezpytování diagnostikuje neduhy, které se rozmohly mezi křesťany, a vyvádí ze slepých uliček na bohatou pastvu víry. Ten věřící, který se snaží kontrolovat, zda si pastýř všeobecné církve počíná korektně, však riskuje opravdu velmi mnoho. Pouhá znalost např. definice pelagianismu totiž ještě neochrání před uvznutím v této slepé uličce. Věřit znamená nazírat Boha v tom, co se děje, ba i navzdory tomu, co se děje, a nenechat se nikdy zatáhnout do smýšlení, které oslabuje víru ve skálopevné spojení Boha, Stvořitele i Spasitele, s dějinami lidstva.

A třebaže je papež František součástí kontinuity Boží prozřetelnosti, která církev řídí, užívá jednoduché výrazové prostředky a nezaostává ani v pronikavosti intelektuálního čtení v realitě, není přirozeně ušetřen ani překrucování či zkratkovitých a nekontextuálních interpretací svých slov a činů zejména v těch komunikačních prostředcích, jejichž vliv je hromadný. Nadšení, ve kterém jsou tyto dezinterpretace zaobaleny, může víru nejenom probouzet, ale také uspávat, protože nevytváří vždycky a jenom z postoje víry.

Ve světě, jehož mediální obraz působí na člověka dojmem všeobecného rozvratu jak na rovině náboženského citění, tak zdravého rozumu i těch nejvšeobecnějších, přirozených hodnot, jsou papežova prostá slova neboli řádné a obecné papežské magisterium opěrným bodem víry komukoli, kdo chce. Je přitom však nezbytná trocha dobré vůle, křesťany, ba ani katolíky nevyjímaje.

Milan Glaser

DOBŘÝ DEN, DRAZÍ BRATŘI A SESTRY!

V Krédu říkáme „*Věřím v jednu církev*“, tedy vyznáváme, že církev je jediná a tato církev je sama v sobě celkem. Podíváme-li se však na katolickou církev ve světě, zjistíme, že má skoro 3000 diecézí roztroušených ve všech kontinentech: tolik jazyků, tolik kultur! Tady (na Svatopetrském náměstí) jsou biskupové mnoha rozdílných kultur z mnoha zemí. Je zde biskup ze Sri Lanky, biskup z Jižní Afriky, biskup z Indie. Je jich tu mnoho... biskupové Latinské Ameriky. Církev je roztroušena po celém světě. A přece tisíce těchto katolických společenství tvoří jediný celek. Jak je to možné?

1. Souhrnnou odpověď nacházíme v Kompendiu katechismu katolické církve, který říká, že katolická církev „*má jedinou víru, jediný svátostný život, jedinou apoštolskou posloupnost, jednu naději a tutéž lásku*“ (č. 161). Je to krásná definice, jasná a dobře nás vede. Jednota ve víře, v naději, v lásce, jednota ve svátostech a ve službě – to jsou sloupy, které nesou a drží pohromadě jedinou obrovskou stavbu církve. Kamkoli přijdeme, i v té nejmenší farnosti, v tom nejztracenějším koutu této země je jedna církev; jsme doma, v rodině, jsme mezi bratry a sestrami. A to je obrovský dar Boží. Církev je jedna pro všechny. Není jedna církev pro Evropany, jedna pro Afričany, jedna pro Američany a pak pro Asiaty a obyvatele Oceánie. Nikoli, všude tatáž. Je to jako v rodině. Jednotliví její členové mohou být daleko od sebe, roztroušeni ve světě, ale hluboká pouta, která je spojují, zůstávají pevná, ať už jsou vzdáleni jakkoli. Myslím např. na zkušenost Světových dnů mládeže v Rio

de Janeiro. V nezměrném zástupu mladých na pláži v Copacabana byla slyšet spousta jazyků, byly vidět velmi odlišné tváře, setkávaly se různé kultury, a přece tam vládla hluboká jednota, formovala se jediná církev, jednota, kterou bylo možno vnímat. **Všichni si položíme otázku: jakožto katolík cítím tuto jednotu?** Žiji tuto jednotu církve? Anebo mne nezajímá, protože jsem uzavřen do své malé skupinky nebo do sebe sama? **Jsem z těch, kteří církev „privatizují“ pro sebe, svoji skupinu, svůj národ, své přátele?** Je smutné nalézt církev „privatizovanou“ tímto egoismem a tímto nedostatkem víry. Je to smutné! A když slyším, že mnozí křesťané ve světě trpí, jsem lhostejný anebo je to, jako kdyby trpěl někdo z rodiny? Když přemýšlím nebo slyším o tolika pronásledovaných křesťanech, kteří dávají i vlastní život za svou víru, dotýká se to mého srdce anebo ne? Jsem otevřený onomu bratru či sestře z rodiny, kteří dávají život pro Ježíše Krista? Modlíme se za ty druhé? Položím vám otázku, ale neodpovídejte nahlas, nýbrž jen v srdci: **kdo se modlí za pronásledované křesťany? Kolik? Modlím se za onoho bratra a onu sestru, kteří jsou v těžkostech, aby vyznávali a hájili svoji víru? Je důležité dívat se za vlastní ohrádku, cítit se církví, jedinou Boží rodinou!**

2. Učiňme další krok a zeptejme se: **není tato jednota zraněna?** Můžeme tuto jednotu zraňovat? Bohužel, vidíme, že v průběhu dějin - i nyní - nežijeme vždy jednotu. Někdy povstávají nedorozumění, konflikty, napětí a rozdělení, která ji zraňují, a církev ztrácí tvář, kterou bychom chtěli, neprojevuje lásku, jakou chce Bůh. **Tato rozdělení vytváříme my!** A podíváme-li se na ta, která dosud existují mezi křesťany: katolíky, pravoslavnými, protestanty... cítíme, jak je obtížné tuto jednotu plně zviditelnit. Bůh nám dává jednotu, ale my ji nezřídka stěží žijeme. Je třeba hledat a budovat společenství, vychovávat ke společenství, překonávat nedorozumění v rodině, církevních společenstvích i v ekumenickém dialogu. Náš svět potřebuje jednotu. Je doba, kdy všichni potřebují jednotu, potřebujeme smíření a společenství. A církev je domovem společenství. Svátý Pavel řekl křesťanům z Efesu: „ Povzbuzují vás tedy já, vězněný pro Pána: Žijte způsobem hodným toho povolání, které jste dostali: buďte přítom všestranně pokorní, mírní a trpěliví; snásejte se navzájem v lásce a horlivě se snažte zachovávat jednotu ve smýšlení spojení poutem pokoje“ (Ef4,1-3). **Pokora, mírnost, velkodušnost, láska kvůli zachování jednoty.** Toto jsou cesty, opravdové cesty církve. Stále více je vnímejme. Pokora proti marnivosti, proti pýše, mírnost, velkodušnost, láska kvůli zachování jednoty. A Pavel pokračuje: jedno tělo, to Kristovo, které přijímáme v eucharistii; jeden Duch, Duch svatý, který oživuje a stále znovu vytváří církev; jediná naděje, život věčný; jediná víra, jeden křest, jediný Bůh, Otec všech (srov. Ef 4,4-6). Toto bohatství nás sjednocuje! A toto je pravé bohatství: to co nás sjednocuje, nikoli to, co rozděljuje. Toto je bohatství církve! Každý ať si dnes položí otázku: **podporuji růst jednoty v rodině, ve farnosti, ve společenství, anebo jsem mluvka, drbna? Působím rozdělení, potíže?** Neznáte zlo, které způsobují klevěty církvi, farnostem a společenstvím? Působí zlo. Klepy zraňují. Dříve než začne křesťan klevetit, měl by se kousnout do jazyka. Ano či ne? Kousnout se do jazyka, to nám prospěje, protože jazyk napuchne a nelze mluvit, nelze klevetit. Mám pokoru hojit trpělivě a obětavě rány ve společenství?

3. A nakonec poslední krok, více do hloubi. A je to krásná otázka: **kdo je hybatelem jednoty církve? Je to Duch svatý, kterého jsme všichni přijali ve křtu a také ve svátosti biřmování.** Naše jednota není v první řadě plodem našeho konsensu nebo demokracie uvnitř církve, anebo naší snahy se dohodnout, ale přichází od Toho, který působí jednotu v různosti, protože Duch svatý je harmonie, vždycky působí harmonii v církvi. Je to harmonická jednota mnoha odlišností kultur, jazyků a mentalit. Duch svatý je hybatel. **Proto je důležitá modlitba, která je duší snahy nás - mužů i žen - o společenství a jednotu.** Modleme se k Duchu svatému, aby přišel a obnovil tvář země.

Prosme Pána: **Dej nám, abychom byli stále více jednotní a nebyli nikdy nástroji rozdělení; učíš, ať se snažíme, jak říká jedna krásná františkánská modlitba, nést lásku tam, kde je nenávisť, odpuštění tam, kde je křivda, a jednotu tam, kde je nesvár. Ať se tak stane.**

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 **sv. Václav** **Neděle:** 11:15 17:00 **sv. Gabriel**
(9:30 se zohledněním přítomnosti rodin s malými dětmi)

Po-So: 7:30 17:30 **sv. Václav** **Pátek** 15:00 **Palata**

KONTAKT S KNĚZEM

úterý: 8:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci)

Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.

ÚŘEDNÍ HODINY

(farní kancelář nebo v sakristii kostela)

pondělí - pátek: 8:00 - 12:00

PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 – 7:55 9:00 – 9:25

- večer 17:30 – 17:55

Všední dny: - večer 17:00 – 17:25

Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

1.10. úterý	Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše
2.10. středa	Památka sv. andělů strážných
4.10. pátek	Památka sv. Františka z Assisi
5.10. sobota	Schůzka ministrantů po ranní mši sv.
7.10. pondělí	památka Panny Marie Růžencové
15.10. úterý	Památka sv. Terezie z Avilly, učitelky církve
17.10. čtvrtek	Památka sv. Ignáce z Antiochie
18.10. pátek	Svátek sv. Lukáše, evangelisty, pouť lékařů, katedrála v 18:00
19.10. sobota	od 9:00 úklid v kostele na Malvazinkách
20.10. neděle	misijní neděle, sbírka na misie
27.10. neděle	Změna letního času (+1 hodina)
28.10. pondělí	Svátek sv. Šimona a Judy, Den vzniku samostatného čl. státu (1918), státní svátek
1.11. pátek	Slavnost Všech svatých
2.11. sobota	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé, mše sv. na Malvazinkách od 15 hod.

PLNOMOCNÉ ODPUSTKY

Odpustky jsou prominutí časných trestů (následků) za hříchy, které byly odpuštěny. Každý hřích zanechává na duši určité zranění, které člověk vyrovnává buď ještě zde na světě, nebo po smrti. V týdnu od 1. do 8. listopadu víc než kdy jindy myslíme na zemřelé, kterým je třeba pomoci přímluvou Církve co nejdříve se takto plně uzdravit a vstoupit do nebeské slávy. Církev stanovila, jakým způsobem lze plnomocný odpustek duším v očištění vyprosit:

- 1. Vykonat svatou zpověď (jedna stačí na více dní)

- 2. Přijmout tělo Páně

- 3. Pomodlit se na úmysl Sv. Otce (např. Otče náš a Zdrávas Maria)

- 4. Navštívit kterýkoli hřbitov a pomodlit se tam třeba pouze v duchu za zemřelé

Ohledně bodu 4. dlužno doplnit, že 1. 11. odpoledne a 2. 11. po celý den lze místo hřbitova navštívit kterýkoli kostel a pomodlit se tam modlitbu Páně a Věřím v Boha.

Tyto úkony zajisté Církev nikomu přímo nenařizuje, a není řečeno, že jiná forma zbožnosti nemůže zemřelým pomoci. Na druhé straně je projevem důvěry v duchovní sílu Církve, když se připojíme k tomu, co katolíci celého světa v duchu společné modlitby takto konají. *P. Jerzy*

PŘIPOMENUTÍ

V noci z 26. na 27.10. končí letní čas. Ve 3 hod. ráno si posuňte ručičky o 1 hod. zpět a nezapoměňte v neděli ráno přijít do kostela podle "normálního" času, tj. o hodinu později.

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652

redakční rada: P. J. Gapský, P. S. Příbyl, M. Muchová, F. Nedbal

uzávěrka: 25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz)

náklad tohoto čísla: 450 ks

neprodejně